

Upe dagstaller. Vi må hjelpe oss med kjøltylter, det er sandelig godt vi har en av de.

Kjøltylter.

Målermester Nilssen ved Borgen Mølle forteller at de må slenge melken mandag og tirsdag. De andre dagene i uken går det domnet rundt.

— Men har De folk nok?

— Ja, heldigvis har vi nok nu.

— Møllebrennen?

— Den er helt tom. Hadde den vært full kunde det gått allikevel. Vi ventet på regn, og jeg vil be «Tidens Blad» om å henvende sig til meteorologiske om det ikke kommer noe regn snart.

Husmorakolen.

Bestyrerinnen ved Vestfold Husmorakole på Østrei, Margit Rygh, synes det ikke er noe særlig hyggelig. Bare vi hadde hatt ved var det ikke farlig. Vi har komfyren, men de må det ved til.

— Men lekene og elevene?

— Ja, det er et vanskelig spørsmål.

Vi har fått tak på noen paraflykter som elevene har på rummene sine.

— De har det svært romantisk da?

Bondepartiet i Vile.

1) Bonde Hans Grytnes. 2) Bonde Ole Bakke. 3) Bonde Isak Bjerknes. 4) Bonde Ragnvald Groth. 5) Bonde Gunnar Stokkeland. 6) Bonde Thorvald Hillestad. 7) Bonde Anders Herheim. 8) Bonde Hans Berg. 9) Omtrent Alfred Danielsen. 10) Husmor Gunhild Kjøstøl. 11) Bonde Jakob Haslehol. 12) Husmor Astrid Wold. 13) Bonde Johan Trysil. 14) Bonde Oskar Hage. 15) Bonde Ole Grud. 16) Bonde Anders Oprekt. 17) Bonde Olav Evle. 18) Bonde Ole Grud. 19) Bonde Anders Grud. 20) Bonde Olav Vestad. 21) Bonde Olaf Forsund. 22) Bonde Lunde. 23) Bonde Olaf Gjerstad. 24) Husmor Aids Kopperud. 25) Bonde Asst. Knut Borge Olav Nest.

Bondepartiets valgliste i Undrumdal:

1) Peder Joberg. 2) Anton Gjerne. 3) Sverre Lefsaaker. 4) Harald Brekke. 5) Johan Heum. 6) Nils Reid. 7) Solvang. 8) Kristian Nyrød. 9) Blarne Heum. 10) Kristoffer Aune. 11) Lars Lefsaaker. 12) Martin Edland. 13) Mathias Bjune.

Flere vidner blev anklaget for å ha vært med på å sette anlegg i dag.

Aktor gikk så over til å redegjøre for den del av tiltalen som gjelder

TILTALTES ØKONOMISKE BEFATNING MED OKKUPASJONSMARKEN

Under aktors redegjørelse utalte lagmannen tvil om hvorvidt det var granskert noe mot hva slags arbeider tiltalte hadde utført, hvorvidt det dreide seg om festningsanlegg, brakker eller sykehus osv., og han antydte mu-

Borgerlig felleliste i Fon.

Foreslått av Høire, Venstre og Bondepartiet.
1. Kristian Kranstad
2. Arne Myhre
3. Anders Holtung
4. Thorleif Gran.
Reservekandidater:
Arne Hvidsten
Hans H. Olsen
Mathias Hansen Fon
Fri Torbjørn Holtung.
Kirkesanger Holt frabad sig, bestemt gjenvang.

— Nei, jeg syntes nok ikke det var riktig, men på den annen side syntes jeg ikke det var uriktig.

— Hva er nu egentlig forskjellen på det? Forsøkte De noen gang å bremse på disse tyskerarbeiderne?

— Ja, det var vel i slutten av 1942, tenker jeg.

Tiltalte herdet videre at regnskapsene i hans bedrift ikke var dækkende enn i andre håndverksbedrifter, men det var vanskelig å få kontorhjelpe på hvis de allikevel var noe mangelfulle, skyldtes det dette faktum.

I mai 1944 startet tiltalte sammen med T. Bjørck, L. Gundersen og K. Gundersen firmaet

«ANLEGGSBYGG A/S»

som tiltalte innrømmer var startet med henblikk på å overta tyske oppgaver. A.d.m.: Hvorledes stemmer dette med at De begynte å bremse allerede i 1942?

Tiltalte: Jeg hadde nok å gjøre fra for. Dette var ubestridende for å hjelpe en av de andre i selkapet som var arbeidsløs.

Dette selkapet stod for anlegget av en militærvei på Tjoms, og flere mindre veier på Horten.

Saken fortsetter i dag.

1.55.0, 3) N. T. Larsen 5.00.0, 4) K. L. Hognes 5.00.0, 5) K. Johannessen 5.20.0, 6) T. L. Larsen 5.20.0, 7) W. Hansen 5.50.0.

Diskut:

1) H. Gustavson 33.30, 2) John Røed 32.27, 3) K. Johannessen 27.92, 4) W. Hansen 27.88, 5) N. T. Larsen 27.52, 6) K. L. Hognes 28.53, 7) T. Bergetzen 28.72, 8) S. Olsen 22.39, 1.

Kule:

1) T. Bergetzen 10.89 m., 2) H. Gustavson 10.08, 3) W. Hansen 9.13, 4) John Røed 9.07, 5) N. T. Larsen 8.88, 6) K. Johannessen 8.59, 7) K. L. Hognes 8.41, 8) S. Olsen 8.39 m.

Langtidsprang:

1) N. T. Larsen 5.98 m., 2) T. Bergetzen 5.61, 3) W. Hansen 5.47, 4) K. L. Hognes 5.30, 5) K. Johannessen 5.29, 6) H. Gustavson 5.07, 7) S. Olsen 4.90 m.

Høidesprang:

1) S. Olsen 1.90 m., 2) N. T. Larsen 1.59, 3) K. Johannessen 1.58, 4) T. Bergetzen 1.55, 5) K. L. Hognes 1.50, 6) H. Gustavson 1.34 m.

Sammenlagt blev resultatet:

1) og klubbmester Nils-Tore Larsen 2855 poeng, 2) Trygve Bergetzen 2732, 3) Kr. Larsen Hognes 2610, 4) Heide Gustavson 2609, 5) Kåre Jo-

JULETILBUDSSTEVNE i Oslo

I «Tidens Blad» referat tirsdag er det et litt hipp til en av idrettsuttene, Anders Odegården, om hvorfor han ombestemte sig for å delta i skolelevnet. Vi trodde skolen kunne grunnen, men når den nu selv har sagt å publisere saken, så skal den også få svar.

Vi, Odegårdens eldre idrettskamerater, kjenner ham nemlig som en helt igjennem seriøs idrettsutt som ikke vil ta noen chance på å bli beskyldt for ikke å kjempe med blanke våben. Det første bud i idretten er ærlighet, og når Odegården følte det som litt av tusk å stille op for en skole han ikke lenger er elev av, så mener det ham bare til å være at han tok sin beslutning om ikke å være med, selv om det kanskje kostet ham både premier og vandreskjold. Ifølge statustene for stevnet er nemlig dette åpnet bare for gutter som går på skolen, og ikke for dem som f. eks. sluttet før ferien. Til de siste hørte Anders Odegården.

Nu gikk det jo bra, og Tonsberg vant uten Odegårdens hjelp. Monn

blev med. Nu kan alle være sikre på at skjoldet henger der blankpuss uten den minste flekk.

Eldre idrettsutvalg.

Bjerke igår.

OSLO, 17. sept.

(NTB). Det var stort program på Bjerke idag. Travelskapet hadde i stor dag og omsetningen blev 18200 kroner. Multigata feier blev Star 1.25.8 og Hovde Ask 1.34.4. Stevne blev 6.51 ved Hovde Ask. Første løp: Lux, Lauve, 1.47, 1.40. Annet løp: Star Crispin, Oda, 1.33, 1.31, 1.30. Tredje løp: Hovde Ask, Enebak, 1.38.4, odds 6.51. Fjerde løp: Star Sonja, Porsgrunn, 1.38.4, odds 2.95. Femte løp: Gylson, Rikstad, 1.40.3, odds 1.97. Sjette løp: Vanda, Bekkelaget, 1.28.5, odds 4.06. Syvende løp: Monetha, Vile, 1.47.5, odds 1.4.

Fra klubbene.

— Tuntorens idrettsforening, forklarer på møte i Stenmarken Rikstadskveld etter endt trening. Landskamp billetter etc.

— Slagens Idrettsforening forklarer på møte i Medlemstveit i kveld.

Dommerforeningen og rettsoppgjøret.

Av
Direktør Lorentz Vogt

De de rettshåndterende landsvikoppgjør tok til, blev det fra de forekommende og ledere beredt to prinsipper:

1. Oppgjøret må legges sådan an at det ikke å overbevise i allfall det store flertall av de domte om deres skyld. Skjer det ikke, og kan man ikke bringe de domte tilbake til samfunnet, er oppgjøret mislykket.

2. Oppgjøret må gjennomføres således at det står for alle tider som et rettsdilig oppgjør på rettens grunn. Lykkes dette ikke, vil det være tilfelle rikt rettsvesen ubøllig skade.

Beste disse ting var utvilsomt riktige. Et fellaktig ansett rettsoppgjør er alltid en fare. Jo flere det omfatter, desto større er faren. Selv en enkelt uskyldig domt kan bringe store krefter i samfunnet i opprør. Man behøver bare å tenke på Heltaksaken. En uskyldig domt i et rettsoppgjør er en forferdelig skade.

Der er nu gått over 2 år siden oppgjøret begynte. Man begynner å få en viss oversikt over dets forløp og konsekvenser.

Forleden holdt Den norske domstol

forening sitt årsmøte. Her blev rettsoppgjøret drøftet, etter innledende foredrag av lagmann Solem. «Morgenbladet», som ikke er noe utpregt sensasjonsorgan, bruker svært overskrifter: «Landsvikerne kommer mer forberedt tilbake fra fengelsen. Benådningsen i feng for å bote på utvinnelsen i dommene. Skarpe ord i dommerforeningen om landsvikoppgjøret».

Referatet viser at landsvikoppgjøret, etter dommens mening, ikke holder mål med de opstillede krav, hverken etter punkt 1 eller 2.

Det heter i referatet av lagmann Solems innledningsforedrag, ifølge «Morgenbladet»:

«Det er forekommet tidlige store utvinnelser i domstoloppgjøret i landsvikerne. Syntes på landsvikerne forbyrte har, etter som tiden er gått, gjennomgått endringer, og det er f. eks. ingen tvil om at framtidige dommere og unge landsvikerne som blev domt i den første tid etter frigjeringen, fikk meget strengere straffer enn de som er domt i den senere tid. Disse dommer bør straks tas op til revisjon av benådningsmyndighetene. Han beredt også at straffetiltaket i mange tilfelle stod mot prinsippet om at landsvikerne skulde oples i samfunnet etter at de hadde sonet sin straff, og så at straffetiltaket burde kunne opbeites, hvis fangene under

fengelselopholdet, og den første tid etter frigjeringen, opførte sig vel».

Under debatten fremhevet byfogd Rørvik, hvis innlegg av «Aftenpostens» betegnes som dens høydepunkt, at han ikke hadde møtt en som ikke var blitt straffet etter fengelselopholdet og somingen. Landsvikerne er kommet tilbake til samfunnet, mer forberedt enn da de stod i tiltaleboksen. Vi som i 1945, advarte mot den form og det omfang landsvikoppgjøret fikk, vil ikke i dag ta skylden for den feilbehandling som har vært brukt mot de avspørte. Straffetiltalningen har ikke vært ensartet. Det avgjørende for en landsviker som skal dommes i Norge i dag, er om han bor i Buskerud eller Vestfold.

Byfogd Didriksen gikk også mot den formen landsvikoppgjøret har tatt, og minnet om at Panesbust hadde sagt at landsviker og nazist er to forskjellige ting. Vi må ikke ta mot dem som har sonet straffen på det grunnlag at vi hadde 100 pct. rett. Grunnen i mellom landsviker og landsviker var meget tynn, og ingen kan vel — så han — si sig fri for et svakt stedsblikk i de fem okkupasjonsårene.

Lagmann Solem reserverte sig mot tanken om at han var ledet av humanismen, når han vilde ha dommene revideres. Det var praktiske hensyn som drev ham. Reservasjonen overfor egen humanisme, der være korrekt, om som overflødig.

Dommenes revisjon kommer sent — svært sent — for sent — men med desto større nytte. Rettsoppgjøret er rent praktisk sett mislykket. Det

skulde skape klarhet og derigjennem å betingelsen for at i allfall en betydelig del av landsvikerne skulde forstå sin brøde og søke forsoning. Det har ledet til det motsatte resultat. Forberedelsen er større enn noe sinne. Der er skapt en klasse forfærdig og forvirret mennesker, som vil bli samfunnets fiende gjennom år fremover. Hvor megen skade de kan komme til å gjøre vet man ikke. Det vil avhengig av omstendighetene. Under alle forhold blir de, med sitt negative syn på livet i Norge, en belastning.

Når myndighetene har fellet pleier de i almindelighet å skynde på kritikken og ikke felle. Om en skyld i ulykken. Lagmann Solems innlegg danner ingen undtagelse i så henseende. Taleren rettet, ifølge «Morgenbladet» referat, videre et kraftig angrep mot dem som etter frigjeringen i 1945 ei humanismens navn hadde drevet en legnaktig agitasjon mot landsvikanordningen. «Det var disse agitatorers skyld, sa lagmannen, at så mange landsviker i dag hadde den oppfatning at de var domt etter en Grunnløvsrettslig henvisning. Heriløven er blitt et skamord».

Når en mann som lagmann Solem bruker uttrykket «Legnaktig» skal man spisse øren. Skjeddsordene pleier å holde sitt innog når argumentene slipper op. Spørsmålet om lovligheten av landsvikordningen av 1944 er og har alltid vært omstridt. Den rettsdilig som er utarbeidet etter Justisdepartementets anordning av en komité av norske jurister i Stockholm uttaler:

«Anordningen, som får anvendelse

på hele okkupasjortiden har for å rette sakene på domstolene samlet en rekke rettregler. Ikke minst på det økonomiske område, som var gjeldende rett også tidligere. Men ved siden dera innholder den en del nye bestemmelser, både av strafferettslig og civilrettslig natur. Plasshensyn gjør det umulig å påvise i hvert enkelt tilfelle hva som er nytt og hva som tidligere var gjeldende rett. Å sammenligne vil det ikke la sig gjøre å komme nærmere inn på de forskjellige nye bestemmelser forhold til forbundnet i Grunnløvs 97 mot å gi lover tilbakevirkende kraft. Etter den forklaring av samme Grunnløvsbud som kan påregnes anvendt ved rettsoppgjøret, må det antas at det ikke vil være vanskelig å forstå.

Uttalelsen krenker rettssikeren. Er Grunnløvs bud noe som kan forholde forskjellig etter omstendighetene, har Grunnløven tapt sin betydning. Det skulde være domstolene sak å verne om Grunnløven, og ikke juristene å tale om den forklaring av denne «som kan påregnes anvendt ved forskjellige tilfelle. Skjeddsordet huskordet har da også enstemmig uttalt sin tvil om lovligheten av anordningen av 1944 overhodet og om det grunnlovsmessige i dens nye bestemmelser, for å konkludere med at man helst burde holdt sig til de før 1940 gjeldende bestemmelser. Det er sakens realitet.

Når der klages over agitasjonen mot rettsoppgjøret er dette ubestridt. Oppgjøret rammer direkte 80 000 å 80 000 mennesker — indirekte det mangfoldige flertall. I rettsopp-

rets spor er fulgt de mest forskjellige, artede halv- og halvprivat oppgjør. Det er givet at disse ting måtte bli drøftet i de tusen hjem, hele landet over. Det vilde skjedde under den verste terror som under et fullt fritt demokrati styre. Forskjellene skulde være, at under frit demokratiske forhold burde sakene vært drøftet offentlig i landets aviser, som burde stått åpne for sammentale, ordentlig skrevne innlegg, representert alle oppfatninger. Denne debatt burde hatt sitt utgangspunkt såvel i de givne anordninger, hvis premisser burde være fremlagt og hvis konkluderer burde vedstått sig arbeidet med navns underskrift, som i den almindelige opinion. På den måte burde man ha arbeidet sig frem til klarhet og der kunde vært skapt en almen rettsbevissthet. Enhver vel at slik kom forholdene ikke til å fortone sig. Man søkte etter monstre, som burde vært forlatt ved frigjeringen, å holde på diskusjon rede. Pressen blev bevyndelig ensrettet. Samtidig blev folk som ikke var enig med den retning, personlig chikanert.

De menn som ledet rettsoppgjøret ut fra en opphisset opinion hadde lett spill — et allfor lett spill. Men president Hambro har nylig i en tale fremhevet at det avgjørende er ikke hva der ses på i moter eller skrives i aviser, men hva der tales om i de tusen hjem.

Der har vært talt meget i de tusen hjem i de forløpne år. Man er nådd frem til en klarhet og en rettsbevissthet som adskiller sig sterkt fra den opphisset opinion etter 7. mai. Denne rettsbevissthet er sent kommet til

orde i Norge. Den kom tidligere fra Danmark, fordi dette land har en eldre og sikrere rettskultur, — og også flere moralske sikre menn. Der kreves kultur og moral for å ta ei «populært» standpunkt.

Allerede den 1. desember 1945 ble formannen i den danske sakforretning, høfesterettssakfører Stegkjær Petersen, i Norge i en offentlig kjent som Danmarks advokat i Grunnløvsboken: «Riksadvokaten anerkjenner at det er voksende uro om straffelovutvalget (svarende til våre anordninger), men han melder både for domstolene og for anklagemyndighetenes vedkommende hus forbi, fordi juristene har den gjeldende lov å holde sig til.

Riksadvokaten mener derfor å kunne avvise uroen ved å karakterisere den som en ny «stemning» der krefter med, der skal «smakte» med, fordi de så gjerne vil stå sammen med edelt tenkende. Han mener ytterligere, at hvis alle saker blir avgjort i løpet av en måned, hadde all vært godt, fordi resultatet da sikkert vilde ha passet til den da herskende stemning.

Der er knidder tid den forskjell på den «stemning» som gjaldt da straffelovutvalget (Landsvikanordningen) blev vedtatt, og den der nu er ved bryte frem; at nu er det herdrumtagniske rettsprinsipper som til nå mens den første stemning var preget av skaden utdømmet, at den krevede at straffe skjedde for all hvad der ikke passet til stemningen.

Nu er der domte mennesker som mener, at det er på hold til at diskuteres, hvorledes de domstolresultater som straffelovutvalget (Landsvikanordningen) har gitt.

PR
Kinamisjon har møte på 7 i nr. 18. S
18. S
Sem kirke pastor A
Slagen kirke pastor B
Netherby i nedvord
Offer til
Tjeme kirke pastor F
npreste forening
Borre kirke allertys
Asgård kirke sognepre
Andebu kirke konfirm
Stokka kirke Det Dai Samtale
Arendal kirke Thv. E. bibel.
Wig kirke Thv. E. bibel.
Sted i nedvord
Brekke kirke nedvord
Luthen
Lyebak kirke vel ka
Næstved kirke nedvord
neste

466101

sekretær. I 1918 blev han
Sjefsen i Øst-Okkupationshistorie, 2014
som forretningsfører for fylkets pro-
vianteringsråd — en stilling han fylte
på en utmerket måte. Fra 1921 til
1939 var Monrad Rom landbrukssek-
retær i Vestfold.

Bare kort tid etterat han hadde tatt
avskjed fra sin stilling i landbruks-
relskapet, falt det i Monrad Roms lodd
å ta til tjeneste igjen for befolkning-
en i Vestfold. Han blev fylkesforsy-
ringsens forretningsfører da krigen og
rasjoneringsen kom. Det var et ut-
merket valg — så rik på erfaring som
han var fra arbeidet i provianteringen
under forrige krig. Og han gjorde i
de første vanskelige år av krigen en
verdifull innsats.

Gjennom årene har Monrad Rom
måttet ta på seg mange krevende til-
litsverv. Han blev valgt inn i her-
redstyret i 1917 og var med her i en
meget lang årrekke — var også en tid
sin bygds ordfører. I et utall av kom-
itéer og utvalg har han gjort sin
innsats, har vært medlem av direk-
sjonen for Sems Sparebank m. v.

A. Monrad Rom har foretatt flere
studiefærdar til utlandet og han fikk
i 1939 Vestfold Landbruksselskaps
gullmedalje.

Hof herredstyre mistornøid

med Samferdselsdeparte-
mentets bevilninger til
hvertsmessig motor-
vognkjøring.

I Hof herredstyes møte forleden
forelå til behandling en skrivelse fra
Samferdselsdepartementet angående
opsettning av preferanselister til er-
hvervsmessig motorvognkjøring. Her-
redstyret fattet følgende beslutning:

Herredstyret anser de for Hof av
Samferdselsdepartementet fastsatte
bevilninger for helt utilstrekkelige for
bygden. For nabokommunene Sande
og Botne, med kortere avstander til
jernbanen, er fastsatt henholdsvis 11
og 12 lastebiler og 6 og 4 drosjebiler.
For Hof kommune med de lange av-

stander til jernbanen, er det absolutt
påkrevet at antallet av laste og dro-
sjebevilninger blir forholdsvis hvorfor
herredstyret tillater seg, gjennom Vest-
fold fylkes veikontor å søke det særede
departement om at antallet må bli
forholdet til minst 7 drosjer og 10 las-
tebiler.

Hvad lastebilene angår gjør man
opmerksom på at 2 av bilene kjører
for en av bygdens bedrifter hele året
og 1 hovedsakelig kjører for samme
bedrift, slik at det bare er 3 lastebi-
ler som står til disposisjon for annen
transport. Forholdet er helt uhold-
bart da det har ført til at livsviktig
transport er blitt sterkt forsinket el-
ler fordyret ved at man har måttet
søke til andre bygder etter lastebiler.

At antallet av drosjebevilninger bør
forholdes skulde være innlysende når
man som i Hof har gjennomsnittlig
20 km. til nærmeste jernbanestasjon,
og dertil ingen forbindelse til jernba-
ne eller by fra kl. 8 til 16, og ingen
fra jernbane eller by etter kl. 19.30.

Dommerforeningen - - -

(Forts. fra 2. side)

eriksanordningen) fører til, harmone-
ret med almindelige danske retts-
prinsipper).

Danmarks vel blev på mange må-
ter en annen enn Norges. Det for-
hindrer ikke at også følgende uttalel-
se av Steglich-Petersen må finne an-
vendelse i Norge:

«Er det mulig, hvis man vil holde
sig til danske rettsprinsipper, ved
rettsanvendelsen å undlate å komme
med på en overveieelse av, om de an-
gjeldende handlinger er i strid med
den politikk, der blev ført, og de me-
ningstilkjennegivelser der forelå fra
ansvarlig side? Jeg tror at adskillig
av de handlinger, der forfølges efter
straffelovstillegget (landssviksanfor-
dingen) efter denne avveien må be-
tegnes som rettsmessige efter den retts-
tilstand som forlå da de blev foretatt,
og derfor efter sakens natur er straff-
fri».

Det var en fordel for Danmark at
saken blev tatt op til prinsipiell be-
handling allerede for snart 2 år si-
den. Det er bra at dommerforening-
en i Norge endelig i år har gjort det
samme, belyst av den utvikling som
har funnet sted. Spørsmålet er bare:
hvorledes man skal kunne komme til-
bake til ordnede rettsforhold også på
dette område. Rent psykologisk —
menneskelig sett — står vi vanskel-
gere til enn i Danmark. I Danmark
kunde dommerne og påtalemyndig-

heten henviser til at de bare fulgte en
lovgivning, for hvis tilblivelse de var
uten ansvar. Det samme gjelder ik-
ke påtalemyndigheten og de avgjø-
rende dommere i Norge. De har vært
lovkoncipister, kommentatorer, an-
klagermyndighet eller dommere i én
person. Det gjør dem i altfor høy
grad til «part» i saken. Dette preger
lagmann Solems ubeherskede uttrykk
om «løgnaftasjon». Også i en annen
henseende stod danskene lettere over-
for en tilbakevendende bevegelse. Den
danske grunnlov har intet forbud mot
å gi lover tilbakevirkende kraft. Den
danske Høyesterett behøvet ikke å
drøfte spørsmålet. — Endelig blev der
allerede høsten 1945, i Danmark tatt
op et arbeide for å klarlegge alle for-
hold rent objektivt.

Det at den danske sakførerfor-
ening utarbeidet «Factaregister» gav
dommere, påtalemyndighet, forsva-
rere og almenheten en veiledning,
som de norske myndigheter og al-
menheten fremdeles savner. Det
danske Factaregister er utarbeidet
under samarbeide med alle offentlige
myndigheter. I Norge har man søkt
å skaffe tilveie en tilsvarende sam-
ling. Universitetets bibliotekar Hauk-
ås har, etter privat initiativ, utført et
utmerket arbeide. Men da de norske
myndigheter — det gjelder admini-
strasjonsrådet, nevnden for industri
og omsetning og andre nevnder, samt

De to siste ulovlige streker vi har
hatt — i Oslo Sporveier og på Øst-
banestasjonen — har vært rettet mot
henholdsvis staten og kommunen som
arbeidsgiver. Og det er Arbeiderpar-
tiets som har makten både i staten og
i Oslo kommune.

Det er ingen tvil om at det er kom-
munistiske opviglere som står bak
disse aksjoner.

Men kanskje «Friheten» kunde for-
telle oss, hvordan det går folk som
streiker mot staten i Sovjet-Russ-
land?

departementene — ikke har ydet sin
medvirkning, blir det grunnlag hvor-
på domstolene dommer tilfeldig. By-
fogd Dørricksen fremhevet, at grensen
mellom landssvik og ikke-landssvik
er tynn. Der vil alltid bli gransø-
tillfelle, det er så. Men de behøver
ikke å være så mange, hvis grunnla-
get blev lagt til rette.

Et rettsoppgjør som skal stå til alle
tider, må bygges på sikker grunn.
Først må grunnmuren legges. Grunn-
muren er i dag en klarleggelse av
alle offentlige direktiver, beslutnin-
ger, sirkulærer, korrespondanser. Så
lenge disse ikke foreligger, blir retts-
bygningen som et hus uten grunnmur.
Det vil stadig slå sprekker. Dommer-
nes reaksjon er naturlig. De kjenner
stillingens uholdbarhet bedre enn an-
dre.

LORENTZ VOGT

I da
Øst-
heten
spill.

10. 8
3
6. 4.
Kn.
D. 5

Kon
Vest s
ket a
ikke i
spill
hurtig
chansa
Vest
også
tatt s
blinde
ikke i
i allf
siste
dre.
spar.
ste g
ha D.
tet d
den
den e
lig K
gikk
et far
ru.
Syd
hadd
leren
skal
delse
hvore
Vest

Ha

